

ПРОТОКОЛ

№ 187

гр. Варна, 21.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Деница Добрева

при участието на секретаря Мая М. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Деница Добрева Търговско дело № 20233100900640 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:40 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ В. Д. М., редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат М. П., редовно упълномощена и приета от съда от днес.

ТЪРГОВСКОТОДРУЖЕСТВО-ОТВЕТНИК ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, редовно призовано, представлява се от адвокат Р. Д., редовно преупълномощена от адвокат Н. В. и приета от съда от днес.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. И. Г., редовно призован, не се явява, не представя заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Й. Л. М., редовно призован, не се явява, не представя заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Т. К. А., редовно призована, явява се лично, депозирала заключението в срока по чл. 199 ГПК.

СВИДЕТЕЛЯТ П. П. Г., редовно призован, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Н. Р. Б., редовно призован, не се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ Р. А. К., нередовно призован, призовката върната в цялост, с отразяване от длъжностното лице по връчване на призовките, че лицето не е открито на адреса, като след многобройни позвънявания на телефонния номер, който е наличен по досъдебното производство, свидетелят първоначално е заявил, че ще се яви, за да получи призовката, но в последствие е посочил, че е извън страната. Видно от извършената служебна

справка от НБД се установява, че адресът, на който е призоваван се явява постоянен и настоящ адрес. От служебно извършена справка за трудови договори се установява, че няма такива. Не се явява.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовното призоваване на страните, не намира процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И: **ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

и на основание чл. 143, ал. 1 ГПК докладва предварителните въпроси съобразно разпоредителното заседание съобщено на страните, ведно с проекта за устен доклад.

АДВ. П.: Поддържам исковата молба така, както е предявена. Запозната съм с доклада и нямам възражения по същия.

АДВ. Д.: Оспорвам исковата молба, като поддържам отговора. Запозната съм с доклада. Мисля, че има допусната техническа грешка в доклада, на стр. 3-та, абзац последен, където е записано, че процесното ПТП е настъпило на 27.11.2023 г., а в исковата молба се твърди, че същото е настъпило на 27.11.2021 г.

ОБЯВЯВА ЗА ОКОНЧАТЕЛЕН ПРОЕКТА ЗА УСТЕН ДОКЛАД, приложен към Определение № 1253 от 08.09.2023 година, ведно с корекция на същия, като на стр. 3-та, абзац последен, при докладване твърденията, обективирани в исковата молба, **вместо 27.11.2023 г. да се чете, че се твърди процесното произшествие да е настъпило 27.11.2021 г.**

СЪДЪТ докладва постъпило писмо вх. № 6201/08.03.2024 г., изходящо от ОД на МВР – Варна, РУ – Аксаково, с което по делото е депозирана преписка за настъпило ПТП на 27.11.2021 г., съдържаща заверени за вярност копия на констативен протокол за ПТП № 445000-2929/04.12.2021 г., наказателно постановление № 23-0445-000410; постановление рег. № 16410/2021 г. на Районна прокуратура – Варна.

СЪДЪТ докладва служебно изисканото и постъпило ДП № 440/2021 г.

по описа на ОД на МВР – Варна, Сектор „Пътна полиция“.

АДВ. П.: Моля, да приемете като доказателство по делото представените с исковата молба писмени документи. Не възразявам да бъдат приети като доказателство по делото служебно изисканите и постъпили писмени документи от РУ – Аксаково. Да се приеме като доказателство по делото и постъпилото ДП № 441/2021 г.

АДВ. Д.: Не възразявам да бъдат приети като доказателство по делото представените с исковата молба писмени документи. Не възразявам да бъдат приети като доказателство по делото служебно изисканите и постъпили писмени документи от РУ – Аксаково. Да се приеме като доказателство по делото постъпилото ДП № 441/2021 г.

СЪДЪТ намира, че представените с отговора на исковата молба писмени документи следва да бъдат приети като доказателство по делото.

Като такива следва да бъдат приети служебно изисканите и постъпили писмени документи, изходящи от ОД на МВР – Варна, РУ – Аксаково.

По изложените съображения, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото представените с исковата молба писмени документи: констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 445000-2929/04.12.2021 г.; протокол за оглед на местопроизшествие от 27.11.2021 г.; постановление от 29.03.2023 г. постановено по пр. пр. № 16410/2021г. на Районна прокуратура - гр. Варна; съдебномедицинска консултация № 95/2022 г.; епикриза по ИЗ №***** г.; епикриза по ИЗ № 628/2023 г.; болничен лист № E202110024671; резултати от изследвания ИЗ 11536/2021 г.; амбулаторен лист №001851/23.12.2021 г.; амбулаторен лист № 000629/23.12.2021 г.; болничен лист № E20213388864; медицинска бележка от 10.12.2021 г.; амбулаторен лист №000019/11.01.2022 г.; амбулаторен лист №000018/11.01.2022 г.; медицински протокол от ЛКК № 0000000018/11.01.2022 г.; болничен лист № E20213388894; медицинска бележка от 11.01.2022 г.; амбулаторен лист №000018/01.02.2022г.; амбулаторен лист №000473/21.03.2022 г.; амбулаторен лист

№228/30.08.2022г.; амбулаторен лист №222630017568/20.09.2022 г.; амбулаторен лист №001443/20.09.2022 г.; рецепта от 20.09.2022 г.; медицински изследвания от 28.09.2022 г.; резултат от компютърна томография № 5010/28.09.2022 г.; резултат от Рентгенография амб. № 786/16.01.2023 г.; амбулаторен лист №13/24.01.2023г.; направление за хоспитализация 30.01.2023 г.; резултат от Рентгенография от 04.02.2022г.; болничен лист № E20224075071; талон за медицинско изделие ведно с фискален бон; фискален бон с № 0007526 от 04.02.2022 г.; фактура и касов бон с № 0000000013 от 26.09.2016год.; фискален бон № 0005952/07.02.2022 г.; фискален бон № 0005965/08.02.2023 г.; фискален бон № 0006100/08.02.2022 г.; фискален бон № 0005997/10.02.2022 г.; фискален бон № 0006016/11.02.2022 г.; фискален бон № 0006029/14.02.2022г.; фискален бон № 0006049/15.02.2022 г.; фискален бон № 0006060/16.02.2022г.; фискален бон № 0006085/17.02.2022 г.; фискален бон № 0052734/24.01.2023г.; фискален бон № 0057284/30.08.2022 г.; фискален бон № 0038169; фискален бон № 0036180/16.01.2023 г.; фискален бон № 035981/14.03.2023 г.; фискален бон № 0054825/14.03.2023 г.; фискален бон № 0007727/14.02.2022 г.; фискален бон № 0008122/20.02.2023г.; фискален бон № 0015597/20.02.2023г.; фискален бон № 0015599/21.02.2023г.; 43/ разписка за транзакция от 22.02.2023 год.; от 23.02.2022 г. 12.46 ч. и от 24.02.23г. 15.47 ч.; фискален бон 0008297/02.03.2023 г.; фискален бон № 0030839/02.02.2023 г.; фискален бон № 0034035/04.02.2022 г.; разписка за електронно плащане от 14/03/23г.; фискален бон № 0005915/03.02.2022 г.; фискален бон № 0034036/04.02.2022 г.; фискален бон № 0027579/28.09.2022 г.; фискален бон 0013963/02.02.2023 г.; фискален бон 0308069/23.02.2022г.; фискален бон 0032998/28.09.2022 г.; пряк иск до ответника, ведно с известие за доставяне от 13.06.2023 г.; Заявление от 24.10.23г. до ЗК, ведно с ИД; проверка за сключена застраховка „ГО"; банкова сметка на пострадалото лице; справка от ТР за актуално състояние на ответника; електронна справка за изчислена законна лихва.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото представените с допълнителната искова молба писмени документи: писмо изх. № 10827/05.12.2023 г.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото служебно изисканите и постъпили писмени документи, депозирани с писмо вх. № 6201/08.03.2024 г., изходящо от ОД на МВР – Варна, РУ – Аксаково: заверени

за вярност копия на констативен протокол за ПТП № 445000-2929/04.12.2021 г., наказателно постановление № 23-0445-000410; постановление рег. № 16410/2021 г. на Районна прокуратура – Варна.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото служебно изисканото и постъпило ДП № 440/2021 г. по описа на ОД на МВР – Варна, Сектор „Пътна полиция“.

СЪДЪТ докладва постъпило вх. № 6678/14.03.2024 г. заключение по допуснатата съдебна психолого-психиатрична експертиза.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на вещото лице, като сне самоличността й, както следва:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Т. К. А., 61 години, българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, без родство и дела със страните по спора, предупредена за отговорността по чл. 290 НК, дала заключение по съвест.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ А.: Поддържам заключението си.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ А. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. П.: Както Вие казахте, в заключението си съм отразила, че възстановяването на психичното здраве и стабилността на личността зависи вече от индивидуалните фактори, като на въпроса дали в бъдеще може да отшумят всички последици, които с в причинна връзка с настъпилото ПТП и дали е било необходимо някакво лечение – психотерапия или някакъв друг вид, който да спомогне за по-бързото преодоляване на тези последици, ще отговоря следното: предвид младата възраст и липсата на никакви предболестни състояния от типа на психични заболявания, психологична акцентуация, личностна или други неврологични и соматични заболявания, които могат да бъдат някакъв утежняващ фактор, става въпрос за младо момче, което е физически и психически здраво. След тази психотравма, която е получило и след остатъчните симптоми, които има той все още на фобия, прогнозата е доста добра. Той постепенно ще се възстанови и той се възстановява. Той провежда, доколкото знам, по негови думи, нямаше документи по делото, психотерапевтични консултации с близък на семейството психолог, на който той има доверие и смята, че това му се отразява добре. Би могло и в бъдеще да продължи и това ще ускори възстановяването.

АДВ. П.: Нямам други въпроси към вещото лице А.. Моля, да

приемете заключението.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ А. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Това, че провежда психотерапевтично лечение е само негови данни. На въпроса дали, ако такова лечение е било потърсено веднага, непосредствено след процесния инцидент и дали би се отразило в посока по-бързо възстановяване, по-бързо преминаване на някакъв стрес, ще кажа, че да разбира се. Но така или иначе, силата на стреса е от съществено значение и последиците от преживените травматични, физически и психически травми. Силата на стреса се влияе съществено от възрастта и състоянието на пострадалия. В случая е преживяван стреса, който продължава все още. Това е млад човек, който няма жизнен опит и станало внезапно. Внезапността и последиците от ситуацията, стресогенатта ситуация са много важни. В случая, е внезапно, има последици, които са свързани с някакви травматични увреждания и усложнения даже, тъй като той е бил доста дълго време в болница, в смисъл, че се е наложило да се прави кръвопреливане, имал е анемия. При повторната интервенция е имало възпаление на раната. Това са всички такива усложнения и ситуации, които за един млад човек, пък и за всеки са доста стресиращи. Но така или иначе, здравата личност и младата възраст, са един много добър прогностичен фактор. Това, което съм посочила, че е налице разстройство в адаптация след ПТП за срок от една година, не е много за човек дори и в такава млада възраст. Това е обичайното време за такъв вид травми и психотравматични събития, които нямат никакви крайни последици като инвалидизация или загуба част от тялото или загуба на близък човек, защото това също е важно. Относно страха от возене от автомобил, когато шофира друго лице е по негови данни. Той вероятно ще го преодолее, тъй като в момента се вози само с баща си, но казва, че инцидентно се качва и в такси, макар и със страх. Значи го преодолява вече.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси към вещото лице А.. Моля, да приемете заключението.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение на вещото лице по съдебна психолого-психиатрична експертиза, следва да бъде прието и приобщено, като доказателство по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото днес изслушаното заключение на съдебна психолого-психиатрична експертиза.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ окончателното възнаграждение на вещото лице, платимо от бюджета на съда (издаден РКО за сумата от 400,00 лева).

В 10.55 часа в съдебната зала влиза адвокат А. Д., процесуален представител на ищеца, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

СЪДЪТ прекъсва съдебното заседание в 11.00 часа, с оглед провеждане на телефонен разговор с вещото лице Й. М., който съгласно определение № 214/14.02.2024 г. следва да присъства при изслушване на свидетелите, допуснати при режим на призоваване, с оглед възприемане на дадените от тях показания и съобразяването ми при изготвянето на заключението по съдебно-автотехническата експертиза.

СЪДЪТ възобновява съдебното заседание в 11.10 часа, като след проведения телефонен разговор с вещото лице М., като същият е потвърдил явяването си в съдебно заседание, като моли да бъде изчакан за 5-10 минути необходими за придвижването му от сградата на Районен съд – Варна до сградата на Окръжен съд – Варна.

АДВ. П.: Водим допуснатите ни двама свидетели за разпит в днешно съдебно заседание.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелите, допуснати на ищцовата страна при условията на водене, като сне самоличността им, както следва:

СВИДЕТЕЛКАТА М.К.Х., ЕГН ***, 51 години, българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без родство и дела със страните по спора, предупредена за отговорността по чл. 290 НК, обещава да говори истината.**

СВИД. Х. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. П.: Познавам В. М. и семейството му. Аз живея срещу тях. Т.е., сега не живея, от 2007 г. се познавам със семейството му. Те дойдоха от Добрич да живеят в къщата срещу нас. Познаваме се доста години. В. е на възрастта на моя малкия син. Идвали са у дома, играли са заедно. От 2012 г. аз не живея в Аксаково, но синовете ми живеят там и доста посещавам дома си. Знам за претърпяното от В. ПТП. Много добре си спомням, защото бях болна от Ковид в края на

2021 г., месец декември и след като ми мина карантина се прибрах в Аксаково. Тогава майката на В. ми е видяла колата и ми се обади. Тогава тя ми разказа, че той е катастрофирал и тя в Аксаково, защото и тя също не живее от известно време там, тъй като тя се разведе с баща му 2010 г. или 2011 г. Преди аз да се преместя във Варна, те се разведоха. Тя също не живее там. Тя ми каза, че В. е болен и е на легло, като тя го гледа. Аз видях В. след произшествието, някъде след Нова година, може би февруари. Спомням си, че беше ранна пролет, тъй като аз много обичам да се занимавам с градинки, с цветя и ходя в Аксаково, за да си садя цветя и да си оправям градинките. Тогава го видях, когато беше излязал. Тя ми каза, че той е на легло, но като го видях за първи път, той беше с патерици.

В съдебната зала в 11.20 часа влиза вещото лице Й. М..

СВИД. Х. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. П.: В. ми разказа, че е бил с приятели и е катастрофирал, че бил в много тежко състояние в болница. Видя ми се така доста унил. Той беше претърпял операция на бедрото. Знам от майката, че е имал поставени болтове. Спомням си също, че след време тя ми сподели, че след като са му вадили тези болтове, също е имало усложнения. Не е можело да бъде спряно кръвотечението. Пак е имало е някакво възстановяване, може би месец. В. по-скоро беше мълчалив и аз го питах как се чувства, защото преди това аз го познавах като жизнерадостен тийнейджър, играли са у дома на електронни игри със сина ми. Разговаряше повече. Единствено, което си спомням, че ми сподели, че му е било много трудно и е много благодарен на доктора, като ми каза, че иска да стане лекар, за да помага на хората. Защото де факто, лекарите са го спасили. Като се чух с Рита (майката на ищеца) ми каза, че 20 дни не знаели дали В. ще оживее. Най-вероятно не е посещавал училище, защото е беше на легло доста време. Не бях го виждала дълго време да излиза навън. Спомням си вече за кандидатстването в МУ – Плевен, че се подготвяше доста време и той мисля, че това използваше, докато е болен и се е подготвял по химия и ология.

АДВ. П.: Нямам други въпроси към свид. Х..

СВИД. Х. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Живея от 2012 г. във Варна. Много често ходя в Аксаково. Дори сега като започне сезона със засаждането на цветя, в седмицата поне два пъти ходя. Преди инцидента за последно видях В. есента. Когато го видях през февруари, тъй като те нямат

градина, а имат много стръмни стълби и дори майка му му помагаше, за да излиза. Предполагам, че е правил някаква разходка. Майка му, като се чухме преди Коледа ми каза, че е там с преспиване, а след това, мисля, м. март, може би, че тя идваше да готви и да почиства. Със сигурност през м. януари и м. февруари беше там.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси към свид. Х..

СЪДЪТ предоставя на вещото лице Й. М. ДП № 440/2021 г. по описа на ОД на МВР – Варна, Сектор „Пътна полиция“, за запознаване.

СВИДЕТЕЛКАТА М.И.Ф., ЕГН *****, 45 години, българка, българска гражданка, майка на ищеца, разведена, неосъждана, без дела със страните по спора, предупреждена за отговорността по чл. 290 НК, обещава да говори истината.

СЪДЪТ разяснява на свидетелката **Ф.** разпоредбата на чл. 166, ал. 1, т. 2 от ГПК.

СВИД. Ф.: Желая да свидетелствам.

СВИД. Ф. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. П.: Моят син претърпя ПТП. Инцидентът стана на 28 ноември, като го разбрах от баща му. Вече беше късно и аз си бях легнала да спя, като към 21:20 часа, той ми се обади по телефона и ми каза бързо да отивам в Бърза помощ, защото В. е пострадал много тежко. След като го видях в Бърза помощ, там и останах, тъй като и добре, че стана така, защото той беше на 17 години и аз имах право да бъда там като придружител. При такава тежка травма, която той беше претърпял и ако нямаше човек до него, щеше да бъде още по-сложно за него да го преживее. В началото, когато постъпи в болницата, той не осъзнаваше, тъй като преживяваше стреса, тъй като блънуваше и знам за това, тъй като аз бях в една палата с него, наблюдавах, че всяка нощ той блънуваше и преживяваше. 20 дни бяхме в болницата, като след операцията, той получи усложнение, при това много тежко. Той имаше много загуба на кръв и се наложи да бъдат свикани много лекари, за да установят причината на рязкото падане на хемоглобина и щяхме да го загубим в болницата. Три пъти му правиха кръвопреливане и плазма. Той не можеше да става от леглото, понеже той беше вързан за единия крак, тъй като трябваше да стои в едно положение и аз го обслужвах. Аз му сменях памперсите. В нашата палата имаше и много други хора, тъй като и беше ковидно време, едното отделение

беше изцяло затворено и всичките пострадали идваха в нашето отделение. Всеки ден имахме нови и нови пациенти, даже единия ден имахме четири пациенти. Всичките бяха с травми, всичките бяха на легло и с памперси, като на него му беше много тежко, първо, че той страдаше, аз му сменях като майка памперса, а той е младо момче и се притесняваше от този факт. Същевременно наблюдаваше и страничните преживявания и болки на хората. За това и той се оплакваше, че много го боли главата, тъй като след вливанията на лекарствата, след кръвопреливането на кръвта, явно организмът реагираше и той вдигаше температура. Той преживяваше цялата тази атмосфера и този живот в болницата, той го преживяваше и имаше психични прояви, като казваше, че повече не може и че не издържа, че не иска аз да му сменям памперса. Аз го хранех като малко дете с лъжица, защото и леглото беше неудобно и той нямаше даже как да се храни. На едната ръка бяха поставени абокати за кръвопреливането, а на другата абокати с друга глюкоза. Той много добре помнеше настъпилия инцидент, но не знаеше за колко време беше загубил съзнание след като е изпаднал от колата. Всичко помнеше, как се е случило, как се беше озовал под колата, как са търсели момчета, шумът на колата, сблъсъка, звукът от чупенето на стъкла и разпръскването им. Той ми разказваше и споделяше. Той живее в Аксаково. Аз постоянно бях до него, баща му също. Тъй като вече беше станал сравнително голям, искаше да живее отделно от нас. Така, че аз имах няколко дни, когато плътно живях с него, баща му идваше. Върнахме се от болницата, като той не можеше сам да се обслужва, въпреки че кръвенето беше спряло и показателите горе-долу бяха в норма, тъй като беше с патерици, продължихме лечението и възстановяването у дома още два месеца. Той беше с уринатор, спеше на пелени, викахме медицинска сестра, която му поставяше инжекции за разреждане на кръвта. През този период той не се обучаваше. Той не можеше. Това разбира се имаше последици, тъй като той, докато учеше искаше да кандидатства в МУ и много загуби от материала. Първага година, когато кандидатства не успя да постъпи в МУ. Много материал беше пропуснал. След тази катастрофа се засили желанието му да стане хирург-ортопед, тъй като след тези негови преживявания и тази болка, той искаше да помага на хората в такива момента. Успя да постъпи и сега учи в МУ- Плевен. Не мога да кажа, че той е преживял случилото се, тъй като белегът му е на две места на десния крак. Всеки ден, влизайки в банята, той го вижда и го усеща

и белегът му е останал в сърцето, тъй като постоянно говори на тази тема. Първо, той осъзнава, че живее втори живот и е благодарен на бог за това. Когато бяхме в болницата, ние не знаехме дали ще излезем от там или не. С баща му, също така не знаехме какъв ще бъде изходът. Той шофира добре, тъй като и аз се возя, когато той шофира. Изпитва страх, когато някой друг управлява автомобила. Ако баща му кара колата той е непрекъснато в малко стресова ситуация и контролира. След тази катастрофа, след лечението, ние искахме той да се обърне към психолог, но той каза, че няма време за това. Искаше бързо да навакса с материала и да завърши, тъй като беше и абитуриент. Втората операция беше след една година. Февруари месец извадиха импланта от крака. Отново беше с усложнения, тъй като раната кървеше и не заздравяваше дълго време – поне 10 дни и не мохаха да разберат причината, защо не спира това кървене. Физически той е добре – подвижен, активен, ходи на фитнес, тренира, започна здравословно да се храни. Като погледна като майка, виждам в очите му, че иска много да живее.

АДВ. П.: Нямам други въпроси към свид. Ф..

СВИД. Ф. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: След престоя му в болницата аз бях плътно с него, докато не кандидатства в МУ. Преди катастрофата ту баща му, ту аз ходихме при него. Той като младо момче искаше да живее самостоятелно и аз като майка ходех да му готвя и да чистя, а баща му съответно финансираше. С такава борба за живот, той си купи библия наскоро и осъзнава, че това е нов живот за него.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси към свид. Ф..

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелите, допуснати на ответната страна, при условията на призоваване, като сне самоличността им, както следва:

СВИДЕТЕЛЯТ П. П. Г., ЕГН *****, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство и дела със страните по спора, предупреден за отговорността по чл. 290 НК, обещава да говори истината.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: При настъпване на ПТП, лекият автомобил беше управляван от мен. С В. М. и Н. Б. пътувахме от с. Кичево към с. Оброчище, като по острите завои след с. Кичево, поради хлъзгав терен и мъгла изгубих контрол над МПС и излязохме извън пътя, като аз имах увреждания по дясната ръка и десния крак, а В. имаше, мисля, че

по левия крак. Н. нямаше никакви увреждания. Н. седеше отпред вдясно, а В. седеше отзад в ляво. Н. беше с поставен обезопасителен колан и аз съответно.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси към свид. Г..

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Пътувахме от Оброчище към Кичево и след това обратно от Кичево към Оброчище. Както казах преди малко, пътят беше хлъзгав. Беше валяло преди това. Имаше мъгла. Като настъпи катастрофата с В. и Н., колата беше в изправено състояние, наклонена по-точно. Не беше преобърната след катастрофата.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Колата беше подпряна на едно дърво.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Когато дойдох в съзнание видях В. до колата, изпаднал от колата. Задната лява врата беше откъсната, заедно с предна лява. Дясната част на автомобила беше здрава. Задният панорамен прозорец беше счупен. Всички въздушни възглавници бяха отворени – предни и задни. Намерих В. на задната лява врата спрямо автомобила, т.е. под нея. Под автомобила, на задната лява врата.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Той беше изпаднал от автомобила. Автомобилът беше подпрян на едно дърво и В. беше под автомобила.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Когато го видят за първи път след инцидента, той беше в адекватно състояние, разговаряше. Беше легнал на земята по гръб. Не знам кой е издръпал В. изпод колата, аз бях припаднал по време на удара и аз така го намерих.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: В. беше под автомобила. Не знам дали е изпаднал в хода на произшествието или след като автомобилът вече е бил в покой и е излязъл, тъй като бях припаднал и като се свестих, го чух да вика отдолу.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: След като излязох и го видях, не сме го местили, защото не знаехме какво се случва с него, какъв е проблемът. Държахме му крака заради болката. Мисля, че на левия крак имаше счупване, поради което не искахме да го дърпаме и не искахме да правим нещо, за да не му навредим. Изпод автомобила го изкараха лекарите,

когато дойдаха с линейката. В последните моменти преди ПТП В. седеше отзад в ляво. Не мога да кажа дали той имаше поставен предпазен колан, защото стоя отпред и трябва да гледам пътя.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси към свид. Г..

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА П.: Задният панорамен прозорец изцяло го нямаше.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Нямам въпроси към свидетеля Г.. Има описания, като показанията, които се дават не са противоречиви с огледния протокол и снимковия албум.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: След ПТП продължавам да шофирам. Не съм започнал веднага след инцидента на карам кола, поне месец и месец и нещо, но към момента шофирам.

СВИД. Г. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: От „Пътна полиция“ не съм получавал наказателно постановление.

СВИД. Г.: Моля, да покриете разноските за явяването ми в днешно съдебно заседание, за което представям молба, в която е посочена банковата сметка.

С оглед факта, че свидетелят Г. претендира покриване на разноски,
СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗДАДЕ разходен касов ордер на свидетеля П. П. Г., ЕГН *****, за сумата от **50,00 (петдесет)** лева за направените от него пътни разходи, платима от внесения депозит.

СВИДЕТЕЛЯТ Н. Р. Б., ЕГН ***,** българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство и дела със страните по спора, предупреден за отговорността по чл. 290 НК, обещава да говори истината.

СВИД. Б. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Инцидентът настъпи в края на ноември, преди около две години. Аз седях отпред от дясно на шофьора, доколкото помня В. седеше зад водача. Настилка беше леко влажна. Бях с поставен предпазен колан.

СВИД. Б. НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Не помня дали В. беше с поставен предпазен колан.

СВИД. Б. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Аз нямах увреждания от ПТП, освен една рана. Когато настъпи ПТП, аз съм загубил съзнание за кратко време, след което се свестих, сляхох от колата, но В. беше извън колата обаче. Той беше под нея. Двамата с П. му оказахме първа помощ, докато дойде линейката. В. беше в съзнание, доколкото си спомням. Обадохме се на 112, те реагираха бързо. Р. К. не го познавам лично, мисля, че е някой от преминаващите коли, като са ни видели и са спрели до нас. Нямам спомен дали това е станало преди да дойде линейката или след това.

СВИД. Б. НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Лекият автомобил не беше преобърната, но беше качена върху едни борчета. Беше извън пътя. В., който беше извън колата не беше затиснат от лекия автомобил. Не помня как В. се озовал извън колата, тъй като по него време бях в безсъзнание.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси към свид. Б..

СВИД. Б. НА ВЪПРОСИТЕ НА АДВ. Д.: Мисля, че цялата кола беше леко повдигната и качена върху дървета – борчета. Ние пътувахме от с. Кичево към с. Оброчище. ПТП-то стана на обратните завой, които са на спускане и които се намират, мисля, че след с. Осеново или с. Климентово. След ПТП, аз излязох от предна дясна врата. Имах врата, не беше скъсана. Не мога да кажа с такава точност дали беше високо или ниско. За другите врати на автомобила не помня. Помня, че ги нямаше предният и задният капак. Нямам спомен за задното стъкло. Когато за първи път след инцидента видях В. той беше в легнало положение – по гръб. Тъй като беше в съзнание и беше контактен, го попитах къде го боли и той ми отговори, че го боли кракът. Изпод колата аз и П. го хванахме и го изтеглихме. Не помня дали целият беше под автомобила.

СВИД. Б. НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Имаше счупени стъкла. Не помня дали всички. Не съм обърнал внимание на автомобила, аз гледах него. Беше пълен мрак, нямаше как да видя. Пътят беше чисто нов и още нямаше светлини. ПТП-то стана към 23:00 часа.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси към свид. Б..

АДВ. П.: Нямам други въпроси към свид. Б..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Нямам въпроси, като считам, че показанията не са по-различни. Технически съответстват с това, с което се запознах по досъдебното производство. Това, колко е бил постадалият под колата ще отговоря с експертизата.

СВИД. Б.: Моля, да покриете разноските за явяването ми в днешно съдебно заседание, за което представям молба, в която е посочена банковата сметка.

С оглед факта, че свидетелят Б. претендира покриване на разноски,
СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗДАДЕ разходен касов ордер на свидетеля **Н. Р. Б., ЕГН *******, за сумата от **50,00 (петдесет) лева** за направените от него пътни разходи, платима от внесения депозит.

АДВ. П.: Моля, да изискате данни за влизане на НП № 23-0445-000410-2/12.06.2023 г. в сила.

АДВ. Д.: Не възразявам по така направеното искане. По отношение нередовно призования за днешно съдебно заседание свидетел, да бъде направен отново опит същият да бъде призован по телефона.

СЪДЪТ като взе предвид направените от ищцовата страна и ответната страна доказателствени искания, намира, че следва да бъдат изисканни данни от ОД на МВР – Варна, Сектор „Пътна полиция“ относно датата на влизане в сила на НП № 23-0445-000410-2/12.06.2023 г.

По отношение на направеното искане повторното призоваване на свидетеля Р. К., **СЪДЪТ** намира, че същият следва да бъде отново призован по телефона, като на същият бъде указано, че при неявяване в следващо съдебно заседание ще му бъде наложена глоба, в размер до 300,00 лева и ще бъде постановено принудителното му довеждане чрез органите на полицията.

С оглед горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И

ДА СЕ ИЗИСКАТ данни от ОД на МВР – Варна, Сектор „Пътна полиция“ относно датата на влизане в сила на НП № 23-0445-000410-2/12.06.2023 г.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ по телефона свидетелят Р. К., като **УКАЗВА** на същия че при неявяване в следващо съдебно заседание ще му бъде наложена глоба, в размер до 300,00 лева и ще бъде постановено принудителното му довеждане чрез органите на полицията.

За изготвяне на заключенията по допуснатите съдебномедицинска и съдебно-автотехническа експертизи, както и за разпита на свидетеля К., **СЪДЪТ** намира, че производството по делото следва да бъде отложено, поради което

О П Р Е Д Е Л И

За изготвяне на заключенията по допуснатите съдебномедицинска и съдебно-автотехническа експертизи, както и за разпита на свидетеля К. **ОТЛАГА И НАСРОЧВА** производството по делото за **09.05.2024 г. от 10.20 часа**, за което ищцовата и ответната страни уведомени в днешно съдебно заседание чрез процесуалните им представители, вещите лица инж. М. и д-р Г. следва да бъдат призовани.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.38 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____